

Лекција 29
за инф. ок. хи.
София 17. IV. 1927 г.

Изброява за
поглавар

2.
2

Доброто, морала и каква посока чрез ^{същества} ѝ требва да се движатъ за
да не влизат в сълтнение.² (Ако се движат в една посока) гарантира
едно подир друго. Но то нарича съвършено свързано. Втората посока
за да се избегнат противоречията — посоки чрез чии една възможене-
-ност която не е избрана за чрез ѝ същество. Съврз. за да е из-
бране противоречие, едно от чии същество ѝ требва

$A \leftarrow \Delta \quad \Delta \rightarrow B$ да наложи ходата посока на сълтнение. Съврз. че им
да биде посоката A, тогава същество A ще има подготвена
и посоката C, че биде ли беше видно за посоката A. Тако същество
е имало и едно ново направление. Но не е упътвано Съврз. Второто
същество има гайдана скръб че има и същото движение. — Всекога
да ѝ същество ѝ требва да се движат в една посока. И за
тази инициатива идва: всички които имате и гарантърно простирането
има едно същество които по ръководи, али честитите и тръгват
— съврз. Ние не го напомняме съзнателната им. Всички същества имат
има ръководство на едно същество им честитите и тръгват
— съврз. Във честитите и тръгват съзнателни. Честита неизбрания
принадлежи беше хъм същество повисоко свърз. Ако и такъв ние имаме
оглаждане че можем да реализираме вашите идеи, как не искате
да получим тъ прилаганието към един повисоко свърз. Тако че
реализираме безсърдично за земята. Или какъв иже използвате
подобства и за земята. Всички могат да говорят съзнателни знаци
думи, могат да пишате също и съвържанието им такъто да е, но на
земята при този услови, подобства, могате принадлежи
хъм един извличате божеските свърз, и в съфа защото съ
честитите и тръгват — нещо — ищате загорт, по искан
безгранични и тръгват. Идеите седате винаги съвържани.
За прил. хиперболата принадлежи към един ръз идеи
които не могат да се закръщат на физическото място.
Съвържане ръз. Всички имати, ако имате идеи, този е
представено в този хипербола. Вашите идеи има бъдещи
изложениети. Идеи които има тяхната характеристика съвържана

чел. Ако ја имаш чиста суштица твоја, ти е изправен човек. Ти можеш да се контролираш. Пакишаш чист, пакишаш чист и лесно можеш да се реализираш. Една обикновена кобрина има десетина лева, ваквата можеш да го земеш. Но ја создадеш окото на един човек? И вие се агаматите како един чист човек, како братие се искажа. Можеш ли да се создаде окото. Развива се, што че е направено сии привилегирани материјали. Ти е материјал чиста губитвичноста, те можеш да задържиши видрачните на съществите твои. Всички делници можеш и в един човек не можеш. Христос казва на един мъжко, ако окото ти не се сблазнява. Кой казва, ако твоещо види очи сблазнява извади го, не ти човека, кога ти остане човешкото оче. Човекът има много очи, тий има очи за мухи, за паднати и корави, ти се сблазняваш и погледи на събита, тий има привилегирани очи. Гаш си заблъсъците, ти кога ходи все надолу низ тво. Овеси хората учените се сбудили всички погледи, тишини ги дади съзидати надолу. Синий чисто деликатен и чистокачест оти, произвеждащи постно съблазнение. За приливи към тишина образува акуването човека. Който се очудва в такъв положение постапи очите си. Гаси беше ревността, този губителен син касиоупски събът спряга. Бодороденето — вечно същество има подозрение. Колко хое изображение сподя. Ревността е звучното. Ти изброяваш, речиши човекът, тий има само гърди изброяваш. Върхните човеки тъкмо създадени са подозрението. Задене приложи за онзи която има навик да има си един човек и то. Гони се свободността — една дама си идеша си. Синият човек и казва: постигни аз да ни обвърваш думът, защо напомняш на мене ли. Годините, казва тирил, до съfrageши си един човек, когато им приложива и много честолюбие, и човека да изуп човека за чистото си очи да го заплуши. Онзи който има ревност не подстраши ли! Но казва: иска да не излязе. Или седиш при човек и гащаш апетит, вине са усмихнати и погледи си погледа по пръва линия, то овчи съблазн че вине предвиди и изброя, че вине се съблазни. То е звучното. Но такъв се погледа че ѝ е същества имат едно и едно съзнание. И приливи думи по чакло се

което сега и създавате. За туха пръстта да бъде външното. Негатив
за направление една ръбера, срещу се — може ли да е свободата. Съмните се,
започнете съмнение. Какви са основанията ви, започнете съмнение. Но че обес-
чите съмнението, кога е погодка. Тогава всичко съмнение седи една лека иеш-
на. Сега за при-може да бъде съмнение така: съмната бъде, доколи може ли
не може. Доколи погодка не е съмната или свобода. Доколи погодка е свобода
Доколи е израз на свободата. Само в правото прехвърлящо може да
да създава какъвто съмнение. Свободата и правото прехвърлящо
това е съмнението. Доколи прехвърлящо едно разбира не кирионски
но и е невозможно да може да се представи. Чудни направления една
погодка, съвместен погодка не съмнение свободата. Само че тъкмо хайто
съмнение направили, това е възможност, съвместен погодка понесе че ще
органици. Като направление едно добро, усмихнато там бъдва. Понесе
добро то става като друго едно измерение. В добрия, измирението
се увеличава, това съвместен във всички почиризи и почиризи свободата
а във всяко обръщане. Ако имаш като направление погодка
създава във всички съмнение за злото. Всичко то е да търси
възможност да е погодка. Всичко се ликвидира. Всичко търси
във своято преминаване.

Сега ако вие знаете каква е
погодката вие можете да се използвате. Ако някой знае че си то,
мили несърдце че и да сърдечни удаи, — има други признаци ко-
ито показват че твой може да има погодки. Или показва че
съмната б несърдце че задал етап, но същевременно, начинът е на
погодката, начинът по който може да се открият тукът задал етап
Всичко е начинът на погодката. Като външните гъвкави сърца
може да имате чист характер на гъвката — Устойчивото на
физическото и то, бита на погодката гъвката и самостоятелност
— то на погодката имат. На гъвката същестува. Но всичко тук е
че погодка че стане достоверно то пръстта да знае че да видятите
седи си. Некий човек е съмната да не прими. Радостта която разгорява

Задача је да запади много утеша, но синша да избие земни. Првиот погод
 ти не то книгата, је да запади много утеша, но синша да нападне хубави
 утеша. Овако може којшто рече книгите да запади много утеша, ако не
 стекне и да побегне, но синша да биде хубаво. Разумнији човек
 се учи. Сино треба да смирише се не е испанувани и теки ауто. Само
 при нежност се разлива склонност на хората. Направими неколико
 погрешка, што ве помаже да мислите. Но што ве шијате и филозофија
 - тво то сасвиме, мислиши си че си сътворен ~~хубав~~ како нападни и ти си
 погрешка, десете или друга идеја. Не че чеши и други погрешки. Има
 погрешки на сътворенето, бъзъ утеша. Но той е за друга евангелија.
 Много погрешка има в природата. Но овој много погрешка и тоги
 е добар. Некои сини ваде искане да бъдате учени. Защо? Некои сини
 ваде искане да бъдате красавици. Защо? Некои сини ваде искане да
 бъдате смии. Защо? Зададиши си въпроса — зададиши и исково-
 - време? — Всичко е хубаво со което треба да знае искането при-
 ложение к земнина. Разумнији човек треба да знае приложението
 Ако ти като спашени беше човек и се створиши ти беше сърце и
 погрешки да мислиши за другите си коишто си сътворено, и коишто
 ти благочестие постепе като благословение — хубаво. Но ако се съмниши
 като ожитово. — Ако като че човек туши знание постепе —
 то ако се съмниши, и само за себе и го испануваше — то с едно искане
 положение. Беше бил като мади и така ти че усещаше с много
 раздробени. Като смишаваше и таки хора, усещаше и като били син
 като ожитото и оживен газове. Некои дено бил се разнебъдеше,
 този и чи треба да знаеше да ли е произлезъл от самия ваде
 да си подариши на тиба, или с едно чудесно съсловие. Даваш
 ли си си искане; раздробен си, казваш да не че браниш, не искам
 да сртиш чи кого. Опиташ се съмниши само че го да стане и ти че
 за него. Некои дено, всичко гласкороме на една упомядаши да
 изнесеше викини нездри на хората, — изхарчиши тиши енергији,
 започнеш друго да говориш, започнеш да проповедаш друго
 едно учение. Но друг се запада, той се разнебъдва сега.
 Възможни сини тиба с една енергија като че е испанувана,

Когато се съществи към физическите събития, и търбва да ги опровергаш нито. Най-хубавото е това когато дойде чиста с, една лопатка - Този, за чиито прародина, че има да подадеш имън - да се лекуваше. Аз съм твоят холпакин и оръжие за лекуване. Всичко търбва да браниш и холпакът само когато се инфектиш. А чисто си в най-хубаво разположение на уха, да тищаш поезия Музикалният само когато си в най-хубаво настроение, когато да седашши на музика. Да се опорогаш чищикаша си първото си. А когато си чисти всички лопатки. Гладстонъ по един час е ръбъло дърво. Какъв земя да рече дърво. Искам си да прокара извъншната заскочка на хамарата, а останати консерватори - всиче си прародина, той е дърхъръчъръчъ, постои време бъдливина, покрай, когато си чисти в хамарата. В школата за деи на бъдещите, търбва да чищим си бъдеща, со бъдеща посто редомощуща си енергетика, посто друга, тършисше на хамарите. Но съдържанието има категория чиста. Да чистим какъв съдържанието. Или си чисти.

Азъм иди си хубави че търбва приложение. Бригадата има своята приложението. За съмнението има начин за лекуване за подозрението за малодушество. Това се събърши. Аз гарантирам болестта когато се почувства органически във вътрешността. А другите са все естествен и чисто докато са състояни, търбва да се съществува да държате чисти си. - Кейто или бае чиа прародина - 10 мин. си лопатки, търби крака си, ама съзнателно - твой. - Не оставляйте чистата не завършена. Не чистите ли работи, то работата ли, съчу фричната ли работи, търбва да биде вътката добре завършена. Една основна чистка при всяка душа - завършена. Това е чистиризибирният вътвърдящ съдържава.

Изчии чисти ако аз дойда тук на лекции когато веднъж един от вас да нападни по един начин на I, II, III и IV изображение. Един малък отпит. Си съдържанието може да тищеше, си една чистосъдържанието може да макаше, ако един чудов какъв можеш да нападнеше. Можеш да тищеше чистата на един чудов. Иде се съществува към бригадата и ракета съвергийната. Неговият се кабулство достига чисто съвергии. Дължеше чисти бъдещите и един

Събитие като то се налага в едно изключително екстремно. Регионална култура е като една обикновена чиста, като се на разделя и хората и крайно нервни и събитията за това всички един син въз в този реда - те на новото робство, всички че почувствуващите се става яко. Задачата когато човек че разбира, всички и гиуми си в превода. Човек събитието си в превода докато се ражда новото, всички че бъдат в превода. Всички един си вън разбира, какъв че бъда за бъдеще, какъв че уреди живота си. Този животен разбира че сегашният наши обикновен живот, че бъда чи идентични животи, като че обуслави си сегашното ви разбиране на живота.

